

תת"ע 5649/12/21 - מדינת ישראל נגד מוחמד אבו סולב

בית משפט השלום לתעבורה באילת
תתע"א 5649-12-21 מדינת ישראל נ' אבו סולב

כבוד השופט גיל אדלמן	בפני
המאשימה	בעניין:
מדינת ישראל	
ע"י ב"כ עו"ד גור צור	
נגד	
מוחמד אבו סולב	הנאשמים
ע"י ב"כ עו"ד אלירן לוי	

גזר דין

העובדות

1. הנאשם, מוחמד אבו סולב (להלן: הנאשם) הורשע בכתב האישום במסגרתו יוחסה לו עבירה של נהיגה ברכב, שמעולם לא היה מורשה לנהוג בו; עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: הפקודה).
2. על פי העובדות בהן הורשע הנאשם, ביום 7.12.2021, בשעה 10:12, נהג הנאשם ברכב מסוג אוטובוס זעיר פרטי (להלן: הרכב) מבלי שהיה בידו רישיון מתאים לסוג הרכב.
3. בדיון שהתקיים ביום 28.2.2022, הציגו הצדדים הסדר טיעון במסגרתו הודה הנאשם בכתב האישום. לא היתה הסכמה בין הצדדים לעניין העונש.
4. בדיון שהתקיים ביום 13.6.2021, טענו הצדדים לעונש.

טיעוני הצדדים לעונש

5. לשיטת המאשימה, מתחם הענישה במקרה זה נע בין פסילת מינימום בת 3 חודשים לבין פסילה בת 12 חודשים וכן הטלת רכיב של מאסר מותנה.
- המאשימה עמדה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, והם הצורך להגן על חייהם ושלומם של משתמשי הדרך והנוסעים באותו הרכב בו נהג הנאשם. עוד הדגישה כי מדובר במי שנהג ברכב ציבורי ללא רישיון מתאים על כל האחריות הנובעת מכך.

המאשימה הציגה את עברו התעבורתי של הנאשם, המחזיק ברישיון משנת 1976, הכולל 46 הרשעות קודמות בעבירות שונות.

ב"כ המאשימה עתר להעברת מסר על החומרה הפוטנציאלית הגלומה בעבירה בה הורשע הנאשם בדרך של הרתעת היחיד והרתעת הרבים. לפיכך, עתר להשתת עונש במרכז המתחם לו עתר, כלומר 6 חודשי פסילה בפועל, בצד הטלת מאסר מותנה בן 3 חודשים למשך 3 שנים, פסילה מותנית בת 4 חודשים למשך 3 שנים, וקנס בסך 1,500 ₪.

ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם אכן נהג ברכב מסוג אוטובוס זעיר, אך הדגיש כי לא מדובר ברכב ציבורי הנועד לשרת את כלל הציבור. לשיטתו מתחם הענישה הראוי במקרה זה נע בין אי הטלת פסילה כלל ועד השתת פסילה בת מספר חודשים, בליווי מאסר מותנה של עד שנת מאסר.

ההגנה הדגישה כי המחוקק קבע ענישת מינימום של 3 חודשי פסילה בגין העבירה בה הורשע הנאשם, אולם ציין כי ניתן לחרוג מענישת המינימום מטעמים מיוחדים שירשמו. לשיטת ב"כ הנאשם, במקרה זה מתקיימים אותם תנאים המצדיקים חריגה. עוד נטען כי הנאשם הוציא בינתיים רישיון התואם את הרכב בו נהג, משמע ריפא את הפגם. ב"כ הנאשם הוסיף כי עברו התעבורתי של הנאשם אינו כולל עבירות של הזמנה לבית המשפט, אלא ברירות משפט בלבד, שחלקן עבירות קלות מאד.

לתמיכה בטענותיה הציגה ההגנה אסופת פסיקה במסגרתה בתי המשפט הסתפקו בפסילות קצרות מתקופת המינימום או הסתפקו בענישה שכללה סיווג הפסילה, כך שתחול רק על הרכב נשוא העבירה. (להלן חלק מהפסיקה אשר הוגשה לעיוני: תת"ע (מרכז) 12388-12-21 **מדינת ישראל נ' אלקיעאן** (12.6.2022); תת"ע (י-ם) 1601-06-21 **מדינת ישראל נ' מנדלסון** (23.12.2021); תת"ע א (מרכז) 221-08-18 **מדינת ישראל נ' טורי** (3.2.2019); תת"ע (מרכז) 11508-02-17 **מדינת ישראל נ' אשרף** (26.3.2018); תת"ע א (2865-04-14) **מדינת ישראל נ' תומר** (13.1.2015)).

לסיום, ביקשה ההגנה להטיל על הנאשם עונש אשר לא יכלול מרכיב של פסילה בפועל, או לחילופין, באם תוטל פסילה, ביקש כי זו תסווג לסוג הרכב בו נהג הנאשם בעת ביצוע העבירה.

6. הנאשם בדברו האחרון ציין כי עת שנעצר על ידי השוטרים לא הסיע נוסעים ונהג בשביל צדדי ולא בכביש ראשי. עוד מסר כי הרכב בו נהג היה במשקל של 4.6 טון, בעוד רישיונו התיר לו אז לנהוג ברכב עד משקל של 4.4 טון, כך שאין מדובר בחריגה משמעותית. הנאשם אמר כי הוא מתגורר בפזורה ואם יאסר עליו לנהוג, לא יוכל להסיע את ילדיו וביקש כי בית המשפט יתחשב בו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

7. הערך החברתי המוגן במקרה דנא הוא הגנה על שלמות גופו, נפשו, וביטחונו של ציבור משתמשי הדרך.

8. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה: לא היתה מחלוקת בין הצדדים כי עת נעצר הנאשם, לא הסיע נוסעים ברכב, ואף נהג בדרך צדדית ולא בכביש ראשי.

9. אשר על כן, אני קובע כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנא היא ברף בינוני- נמוך.

10. עיון בפסיקה שהוגשה לי מלמד כי מדיניות הענישה במקרים כגון דא כוללת פסילה שתקופתה נעה בין שלושה חודשים (פסילת מינימום הקבועה בסעיף 38 לפקודה) לבין 12 חודשים, לצד ענישה מותנית ועד מאסר של מספר חודשים וקנס - הכל בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, העבר התעבורתי והנסיבות האישיות.

העונש המתאים לנאשם

11. בענייננו, נראה כי לא מתקיימים שיקולים לסטייה ממתחם הענישה לקולא או לחומרה, אולם אין בכך כדי לסתום את הגולל על האפשרות לחרוג ממתחם העונש ההולם, בשים לב להוראת סעיף 38 לפקודה. מדובר בהוראה ספציפית המקנה לבית המשפט סמכות כאמור.

12. סעיף 38 לפקודה, הנוגע לעונש פסילת המינימום הרלוונטית לענייננו, קובע כי "רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות שיפרט בפסק הדין, להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר". דוגמאות לנסיבות דומות למקרה שבפנינו, בהן חרגו בתי המשפט מעונש פסילת המינימום, הוגשו כאמור מטעם ההגנה.

13. במקרה זה יש לא מצאתי כי יש מקום להורות על פסילה קצרה יותר מפסילת המינימום, בשים לב לנתוניו של הנאשם, אך מצאתי למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה זאת מהשיקולים הבאים:

14. הנאשם הודה ונטל אחריות על מעשיו.

15. הנאשם ריפא את הפגם והוציא רישיון נהיגה המתאים לסוג הרכב בו נהג בעת ביצוע העבירה.

16. לנאשם הרשעות קודמות, אך כולן בגין עבירות מסוג ברירת משפט.

17. הנאשם אב לילדים, מתגורר בפזורה והטלת פסילה ולו לתקופה מינימלית תפגע בו באופן קשה.

18. אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. פסילה בפועל מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים.

אני מורה כי הפסילה תסווג כך שלא תחול על רכב מדרגה B.

על הנאשם להפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט בתוך 90 יום מהיום. לא יופקד הרישיון כנדרש, יחשב הנאשם כפסול מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה אך מניין ימי הפסילה לא יחל וממילא גם לא יסתיים.

ב. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים, וזאת על תנאי, שלא יעבור אחת מן העבירות המנויות בתוספת הראשונה או השנייה לפקודת התעבורה וזאת במשך שלוש שנים

עמוד 3

מהיום.

ג. מאסר למשך 3 חודשים אולם הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם יעבור במשך 3 שנים מהיום על עבירות של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה על ידי בלתי מורשה לסוג הרכב.

ד. קנס כספי בסך 1,000 ₪ שישולם בתוך 90 ימים מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ח סיוון תשפ"ב, 27 יוני 2022, בנוכחות הצדדים.